

ഫാ. ഡോ. കെ.എം. ജോർജ്ജ്

സെന്റ് പോളിന്റെ വഴിയിലൂടെ

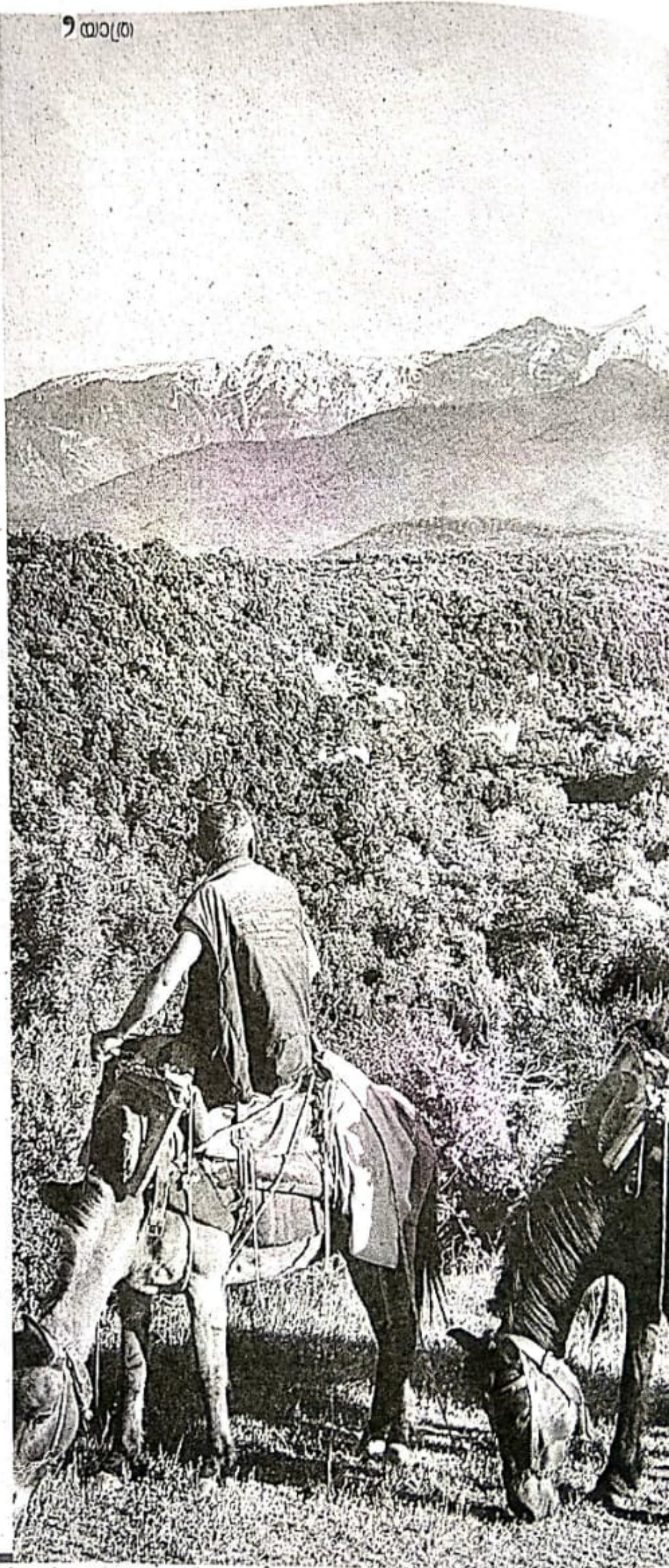
പുരാതന റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ പ്രശസ്തമായ ഒരു വാണിജ്യനഗരമായിരുന്നു തെസ്സലോനിക്യ. എങ്കിലും പിതാക്കളെ അതിന് പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ പ്രശസ്തി വരുവാൻ പ്രധാന കാരണം വിശുദ്ധപൗലോസ് അപ്പൊസ്തലന്റെ സന്ദർശനമാണ്.

യേശുക്രിസ്തുവിനെ നേരിട്ട് കാണാത്ത ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാരിൽ പ്രധാനിയായിരുന്നു പണ്ഡിതനും തീക്ഷ്ണബുദ്ധിയുമായ തർസോസുകാരൻ പൗലോസ്. ഇസ്രായേലിന് പുറത്ത് ഗ്രീക്കു ഭാഷക്കാരുടെ ഇടയിൽ ജനിച്ചവളാണ്, ജറുശലേമിൽ മഹാഗുരുവായിരുന്ന ഗമാലിയേലിന്റെ കീഴിൽ പരിശീലനം നേടിയ പൗലോസ് ആദ്യം ബൈബിളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പീഡകനും തീവ്രവാദിയുമായാണ്.

ആദിക്രിസ്ത്യാനികളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാൻ യഹൂദമഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ ആജ്ഞ ശിരസാവഹിച്ച് ദമാസ്കസിലേക്ക് പോകുന്ന വഴി കാണാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അപൂർവ്വമായ ഒരു ദർശനം ഉണ്ടായത്. താൻ ആരെയോണോ കഠിനമായി അധികേഷപിക്കുകയും നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്തത്, ആ യേശു തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു എന്നാണ് പിന്നീട് പൗലോസ് (സെന്റ് പോൾ) സാക്ഷിച്ചത്.

നിർണ്ണായകമായ ഒരു വേദമായിരുന്നു അത്. ഇടിമിന്നൽപോലുള്ള ദർശനം കണ്ട് കുതിരപ്പുറത്തു നിന്നും വീണ യുവപണ്ഡിതൻ പിന്നീട് എഴുന്നേറ്റത് അന്ധമായ കണ്ണുകളുമായാണ്.

9 യാത്ര

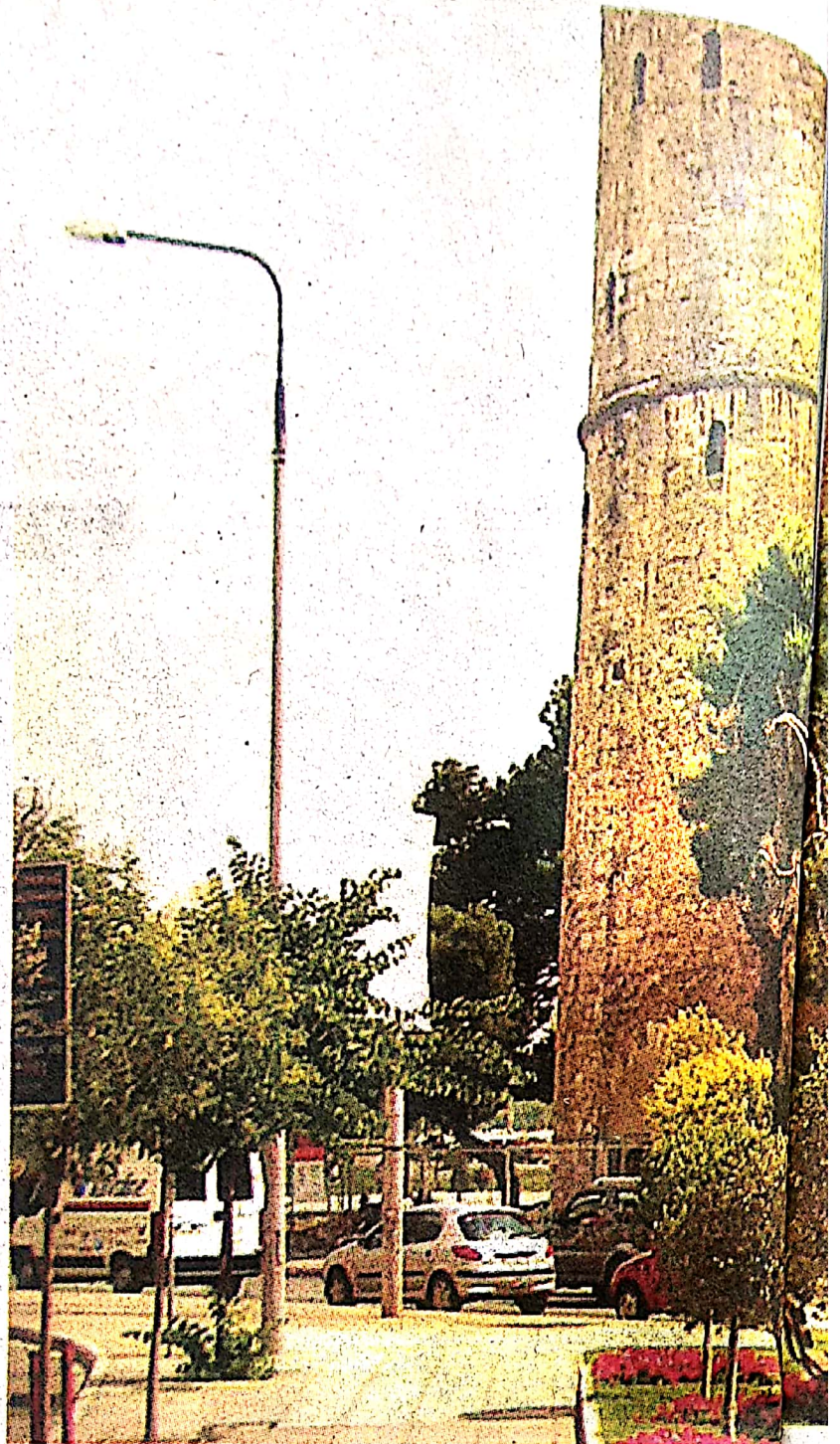

ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കകം ബാഹ്യ നേത്രങ്ങളുടെ കാഴ്ച വിഭവപ്പെടുത്തപ്പോകേണ്ടതാണ് ഉള്ളിൽ ഒരു മഹാ പ്രകാശം ഉദിച്ചിരുന്നു. താൻ ശത്രുവായി കരുതിയ നസ്രായനായ യേശു അദ്ദേഹത്തിന് അതുല്യനായ ഗുരുവും രക്ഷകനുമായി അനുഭവപ്പെട്ടു.

പിന്നെ, ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷവും പേരി അദ്ദേഹം പശ്ചിമേഷ്യയിലും തെക്കൻ യൂറോപ്പിലും മൂന്ന് ചരിത്ര പ്രധാനമായ യാത്രകൾ നടത്തി. അതിൽ രണ്ടാമത്തെ യാത്രയിലാണ് അദ്ദേഹം തെസ്സലോനികു എന്ന പ്രശസ്ത നഗരത്തിൽ എത്തുന്നത്. അതിനുപിന്നിലും ഒരു ദർശനം ഉണ്ടായിരുന്നതായി അദ്ദേഹം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. തെസ്സലോനികു ഉൾപ്പെട്ട മാസിഡോണിയൻ പ്രദേശത്ത് പോകാൻ മൂൻ പദ്ധതി ഇല്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഒരു രാത്രിയിൽ ഒരാൾ സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് 'മാസിഡോണിയ (മക്കദോന്യ) യിലേക്ക് കടന്നു വന്ന് ഞങ്ങളെ സഹായിക്കുക' എന്നൊരു അപേക്ഷ വച്ചു. ഈ സ്വപ്നം ദൈവാത്മ നിയോഗമായികണ്ടാണ് പൗലൊസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വസ്ത സഹചരനായ ശീലാസും തെസ്സലോനികുയിൽ എത്തുന്നത്. അദ്ദേഹം ആദ്യം പോകുന്നത് അവിടെ വ്യാപാരത്തിനും മറ്റുമായിതാമസിക്കുന്ന യഹൂദന്മാരുടെ അടുത്തേക്കാണ്. അവരോടാണ് ആദ്യം ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് അഥവാ യഹൂദന്മാർ പ്രതികരിച്ചിരിക്കുന്ന മിശിഹായെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നത്. (മിശിഹ എന്ന എബ്രായ പദത്തിന് തത്തുല്യമാണ് ഗ്രീക്കിലെ ക്രിസ്തോസ്. വാക്കിനർത്ഥം 'അഭിഷിക്തൻ' - The Anointed).

തന്റെ വംശക്കാരായ ജന്മന്മാരിലൂടെയാണ് പിന്നീട് ഗ്രീക്ക് ജനതയിലേക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം വിനിമയം ചെയ്യുന്നത്. പൗലൊസ് അപ്പൊസ്തലന് ഗ്രീക്ക്, മാതൃഭാഷയാണ്. അദ്ദേഹം റോമൻ പൗരനാണ്. പക്ഷേ മതപരമായും വംശീയമായും യഹൂദനും. ക്രിസ്തുവിന്റെ മിക്ക അപ്പൊസ്തലന്മാരും ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം അറിയിച്ചത് പ്രധാനവാണിജ്യനഗരങ്ങളിൽ ഒക്കെ ചിതറിപ്പാർത്തിരുന്ന യഹൂദന്മാരിലൂടെയാണ്.

(കേരളത്തിൽ ക്രിസ്തു ശിഷ്യനായ തോമസ് എ.ഡി. 52ൽ വന്നു എന്ന പാരമ്പര്യത്തിലും ഈ വസ്തുത ശ്രദ്ധേയമാണ്. യഹൂദന്മാർ, റോമക്കാർ, ഗ്രീക്കുകാർ, അർമേനിയക്കാർ, ചൈനക്കാർ എന്നിവരെല്ലാം കച്ചവടത്തിനായി വന്നുകൂടിയ കേരളത്തിലെ പുരാതന തുറമുഖപട്ടണമായ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ (മുസിരീസ്) എത്തി അവിടെയുള്ള യഹൂദന്മാരിലൂടെയാണ് ആദ്യം ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സദാർത്ഥ അറിയിച്ചു തുടങ്ങിയതെന്നാണ് പാരമ്പര്യം. ഒരു അപരിചിതനായ വിദേശിക്ക് ഭാഷയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും തടസ്സങ്ങൾ അങ്ങനെ മറികടക്കാമല്ലോ.) തെസ്സലോനികുയിൽ

പൗലൊസ് അപ്പൊസ്തലന് ഭാഷയോ സംസ്കാരമോ പ്രശ്നമായിരുന്നില്ല. കാരണം അദ്ദേഹം അതിസുഭഗമായി ഗ്രീക്കു ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്ന പണ്ഡിതനും മെഡിറ്ററേനിയൻ തീരങ്ങളിലെ സാംസ്കാരിക സവിശേഷതകൾ അറിയാവുന്ന വ്യക്തിയുമായിരുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന് പിൻപ് 49ൽ തെസ്സലോനികുയിൽ വന്ന് ഒരു ക്രിസ്തീയ സമൂഹം ആരംഭിച്ച അപ്പൊസ്തലൻ പിന്നീട് രണ്ട് കത്തുകൾ അവർക്കെഴുതുന്നുണ്ട്. അതാണ് ബൈബിൾ പുതിയ നിയമത്തിലെ തെസ്സലോനികുക്കാർക്ക് എഴുതിയ രണ്ട് ലേഖനങ്ങൾ.

പുതിയ നിയമത്തിൽ ആദ്യം എഴുതപ്പെട്ട രചനകളായി ഇവയെ പണ്ഡിതന്മാർ കണക്കാക്കുന്നു. പുതുതായി ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം

സ്വീകരിച്ചവർക്ക് ക്രിസ്തീയതയുടെ അടിസ്ഥാന മൂല്യങ്ങളും പെരുമാറ്റചട്ടങ്ങളും ധാർമ്മികതയും മറ്റും ഉപദേശിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങളാണിവ.

ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ ലേബർ ഓഫ് ലവ് (Labour of love) എന്നൊരു പ്രയോഗമുണ്ട്. അത് പൗലോസ് അപ്പൊസ്തലന്റെ ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ നിന്ന് കടം കൊണ്ടതാണ്. യാതൊരു പ്രതിഫലവും ഇച്ഛിക്കാതെ നിർമ്മലസ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതമായി മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ക്ലേശകരമായ ജോലി- അതിനാണ് സ്നേഹ പ്രയത്നം എന്ന് തർജ്ജമ ചെയ്യുന്ന ഈ പ്രയോഗം.

തെസ്സലോനികു അന്ന് അതിസമ്പന്നമെങ്കിലും മനുഷ്യബന്ധങ്ങളുടെ പവിത്രതയോ ഇടപാടുകളിലെ സത്യസന്ധതയോ ധാർമ്മികമായ

ജീവിതശൈലിയോ ഒന്നും അവർക്ക് പ്രധാനമല്ലായിരുന്നു. അവിടെയാണ് സ്നേഹമൂർത്തിയായ ദൈവത്തെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലൂടെ അനാവരണം ചെയ്തുകൊണ്ട്, ഒരു പുതിയ മനുഷ്യമാതൃക പൗലോസ് അപ്പൊസ്തലൻ അവതരിപ്പിച്ചത്.

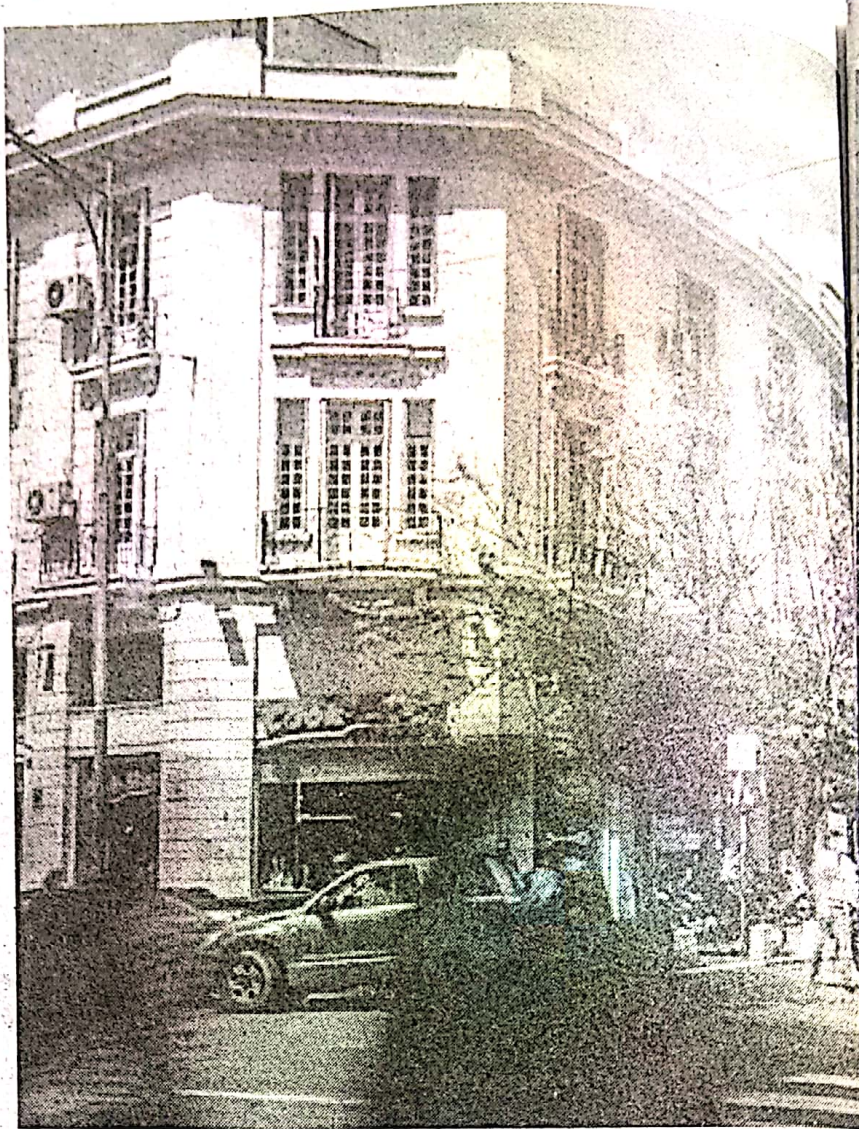
മനുഷ്യർ പ്രകാശത്തിന്റെ മക്കളാണെന്നും അവർ രാത്രികും ഇരുളിനും ഉള്ളവർ അല്ലെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് തെസ്സലോനികുക്കാരെ ഒരു പുതിയ ധാർമിക ജീവിതശൈലിയിലേക്ക് പൗലോസ് അപ്പൊസ്തലൻ ക്ഷണിച്ചു.

ആധുനിക തെസ്സലോനികു നഗരത്തിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും പൗലോസ് അപ്പൊസ്തലന്റെ സ്മാരകങ്ങളുണ്ട്. അവിടെ

യുള്ള ഒരു നിരൂപകനിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം വെള്ളം കുടിച്ചിരുന്നു എന്ന കഥയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഉയർന്നു വന്ന സെന്റ് പോൾസ് കത്തീഡ്രൽ മനോഹരമായ വാസ്തുശിൽപമാണ്.

ഒരു ദിവസം ഈ സരലങ്ങൾ ചിലത് കാണാൻ ഞാനൊരു ടാക്സി ഡ്രൈവറെ കൂട്ടി പിടിച്ചു. പൊതുവെ മെഡിറ്ററേനിയൻ രാജ്യങ്ങളിൽ യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ. വാചാലരായ ടാക്സി ഡ്രൈവർമാരാണ് നമുക്ക് രസകരമായ പല കഥകളും പറഞ്ഞു തരുന്നത്. ഞാൻ അയാളുടെ പേര് ചോദിച്ചു. തട്ടിമുട്ടിയാണെങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷിൽ നിർത്താതെ സംസാരിക്കുന്ന അയാളുടെ പേര് യോർഗോ. ഞാൻ പറഞ്ഞു എന്റെ പേരും അതാണല്ലോ. ഗെയോർഗോസ് എന്ന ഗ്രീക്ക് വാക്കാണ് ഇംഗ്ലീഷിൽ ജോർജ്ജ് ആയി രൂപാന്തരപ്പെട്ടത്. വാക്കിന്റെ ആക്ഷരിക അർത്ഥം കർഷകൻ. അതിന്റെ ചുരുക്കമാണ് യോർഗോ. ഗ്രീക്കുകാർക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ഓമനപ്പെരുക്കളിൽ ഒന്നാണിത്. സുറിയാനിക്കാരിലൂടെയാകണം ഈ പേര് കേരളത്തിൽ വന്നത്. ഗീവർഗീസ് സഹോദയുടെ (സെന്റ് ജോർജ്ജ്) പേരിൽ പള്ളികൾ ധാരാളമുണ്ടല്ലോ ഇവിടെ. വർഗ്ഗീസ്, വർക്കി, ഗീവർഗ്ഗീസ്, ഉക്ര, വറീത് തുടങ്ങിയ നാടൻ രൂപഭേദങ്ങളും ഈ വാക്കിനുണ്ട്. സ്പെയിനിൽ ഹോർഹേ എന്നും ഫ്രാൻസിൽ ഷോർഷ് എന്നും ജർമ്മനിയിൽ ഗെയോർഗ് എന്നും നിരവധി രൂപഭേദങ്ങൾ.

ഞങ്ങളുടെ പേര് ഒന്നാണെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ അയാൾക്ക് വലിയ സന്തോഷമായി. ജോർജ്ജ് എന്ന് പേരുള്ള ഗ്രീസിലെ മഹാത്മാരുടെ പേരുകൾ ഒന്നൊന്നായി പറയാൻ തുടങ്ങി. ഗ്രീക്ക് ഓർത്തഡോക്സുകാർ ജന്മദിനം ആഘോഷിക്കാറില്ല. പകരം ഏത് പുണ്യാത്മാവിന്റെ പേരാണ് തനിക്ക് മാമോദീസാസമയത്ത് ലഭിക്കുന്നത്, ആ വിശുദ്ധ വ്യക്തിയുടെ തിരുനാളാണ് അവർക്ക് 'പേരിട്ട പെരുനാൾ' അഥവാ ജന്മദിനം. സൗഹൃദം വന്നാൽ മെഡിറ്ററേനിയൻ തീരങ്ങളിലുള്ള മനുഷ്യർ നമ്മുടെ സ്വന്തം വീട്ടുകാരെപ്പോലെയാകും. പിന്നെ, ഭക്ഷണവും സ്വീകരണവും തമാശകളും എല്ലാമാകും. വടക്കൻ യൂറോപ്പിലേക്ക് ചെല്ലുമ്പോഴും കൂടുതൽ തണുപ്പും ഔപചാരികതയും കൂടും. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ രീതിയനുസരിച്ച് പുതിയ ഒരാളെ കണ്ടാൽ അങ്ങനെയൊന്നും കയറി പരിചയപ്പെടില്ല. ആരെങ്കിലും ഇടനിലക്കാരൻ പരിചയപ്പെടുത്തണമത്രേ. പക്ഷേ, ഇതൊക്കെ സാമാന്യവത്കരണമാണ്. വ്യത്യസ്തരായ വ്യക്തികളെ ധാരാളം കാണാം. പക്ഷേ, പോക്കറ്റൊക്കെ സൂക്ഷിക്കണം. മെഡിറ്ററേനിയൻ രാജ്യങ്ങളിൽ പൊതുവേ തരംപോലെ പൊടിക്കൈകൾ പ്രയോഗിക്കാൻ അത്ര വലിയ മനഃസാക്ഷി പ്രശ്നങ്ങളൊന്നുമില്ല. ടാക്സിയിൽ പത്തു കിലോമീറ്റർ പോയാൽ ചിലപ്പോൾ പതിനഞ്ച് കിലോമീറ്റർ ആണെന്ന് പറഞ്ഞ് കാശു വാങ്ങും. പോകും വഴി അയാളുടെ കൈയിലുള്ള ഒരു സാൻവിച്ച് പഴമോ

പൗലൊസ് അപ്പൊസ്തലൻ

സസ്നേഹം നമുക്ക് തന്നെന്നുമിരിക്കും. എന്നാൽ സിറ്റ്സർലണ്ടിലോ സ്കാൻഡിനേവിയൻ രാജ്യങ്ങളിലോ ഒരു പൈസക്കുപോലും അവർ കള്ളം പറയില്ല. എല്ലാം കൃത്യം കൃത്യം. കഴിഞ്ഞ മൂന്ന് നാല് ദശകങ്ങളിലായി യൂറോപ്പിൽ ഉണ്ടായ അയോർത്ഥി പ്രവാഹവും കുടിയേറ്റങ്ങളും ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെ ഒക്കെ മാറ്റിമറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പുറം രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും വന്ന ഒത്തിരി ഏറെപ്പേർ അവരുടെ നാട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന പല രീതികളും തരവേലകളും കൊച്ചുതട്ടിപ്പുകളും ഒക്കെ ഇറക്കുമതി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ആഥൻസ് കഴിഞ്ഞാൽ രണ്ടാമത്തെ നഗരമാണ് തെസ്സലോനിക്യ. മുന്നരലക്ഷത്തിൽ താഴെയാണ് ജനസംഖ്യ. ചുരുക്കപേരിൽ സലോനിക്കാ എന്നും അറിയപ്പെടുന്നുണ്ട്. 'തെസലി രാജ്യം കീഴടക്കിയവൾ' എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് തെസലോനിക്കി എന്ന് ഫിലിപ്പ് രാജാവ് സ്വന്തം മകൾക്ക് പേരിട്ടത്.

ഗ്രീസിലെ ഏത് പട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും കാണുന്നതുപോലെ കറുത്ത നീളൻ കുപ്പായം അണിഞ്ഞ് താടിയും മുടിയും നീട്ടി വളർത്തിയ സന്യാസിമാരെയും വൈദികരെയും കാണാം സലോനിക്കയിലും.

വേഷത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ യാതൊരു മാറ്റവും മില്ലാതെ നൂറ്റാണ്ടുകളായി തുടരുന്ന ഗ്രീക്ക് ഓർത്തഡോക്സ് വൈദികരാണ്. കറുത്ത വേഷമാണ് ഔദ്യോഗിക വസ്ത്രം. ഈ കറുപ്പിന് പുരാതനമായ വേരുകളുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിന് മുമ്പ് ഗ്രീസിലെ ദാർശനികരായ ഗുരുക്കന്മാർ (ഫിലോസഫർ) അണിഞ്ഞിരുന്ന ഔദ്യോഗിക വേഷം കറുത്ത പുതപ്പുപോലെയുള്ള രണ്ടാം മുണ്ടോ അയഞ്ഞ കുപ്പായമോ ആണ്. ആധികാരികമായി പഠിപ്പിക്കുന്നവൻ എന്നതാണ് ഈ വേഷത്തിന്റെ സൂചന. അതുകൊണ്ട് പിൽക്കാലത്ത് ഓക്സ്ഫോർഡ് തുടങ്ങിയ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിലൊക്കെ ക്ലാസിൽ വരുന്ന അദ്ധ്യാപകർ ഒരു കറുത്ത അയഞ്ഞ കോട്ടിടും. ഇത് അക്കാദമിക് വേഷമാണ്. മധ്യകാല യൂറോപ്യൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിൽ തിരുമോ, വൈദ്യശാസ്ത്രം, വേദശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയവ പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകരെക്കൊക്കെ കറുത്ത വേഷമിടാമായിരുന്നു. അതിന്റെ ബാക്കിയാണ് നമ്മുടെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോൺവക്ഷേഷനുകളിൽ ബിരുദാനന്തര പട്ടങ്ങൾ നടത്തുമ്പോൾ കറുത്ത കുപ്പായം ധരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ വക്കീലന്മാർ, ജഡ്ജിമാർ എന്നിവർ കറുത്ത കുപ്പായം അണിയുന്നതും ഈ ആധികാരികതയുടെ അടയാളം തന്നെ. നിയമത്തെ ആധികാരികമായി വ്യാഖ്യാനിക്കു

ന്നവരാണ്.

കേരളത്തിലെ ചില സുറിയാനി സഭകളിൽ കറുത്ത കുപ്പായത്തെ അനുതാപത്തിന്റെയും പശ്ചാത്താപത്തിന്റെയും ഒക്കെ അടയാളങ്ങളായി വ്യാഖ്യാനിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ, തുടക്കത്തിൽ ഇത് പുരാതന ഗ്രീക്ക് പാരമ്പര്യത്തിലെ ഫിലോസഫറുടെ അഥവാ ഗുരുവിന്റെ ഔദ്യോഗിക വേഷത്തിന്റെ ബാക്കിയാണ്.

തെസ്സലോനികു കടൽത്തീരത്തുനിന്ന് നോക്കുമ്പോൾ പടിഞ്ഞാറൻ ചക്രവാളത്തിൽ നിലമലകൾ കാണാം. അത് ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന കൊടുമുടിയാണ്- മൗണ്ട് ഒളിമ്പസ്.

പുരാണ പ്രസിദ്ധമാണ് ഒളിമ്പസ് മല. പന്ത്രണ്ട് ദേവന്മാരുടെ അല്ലെങ്കിൽ പന്ത്രണ്ട് ദൈവങ്ങൾ വസിക്കുന്ന ദേവലോകമാണ് ഗ്രീക്കുകാർക്ക് ഈ മല. സൂര്യൻ ദേവനാണ് ദേവഗണങ്ങളുടെ തലവൻ. തെസ്സലോനികുയിൽനിന്ന് എൺപത് കിലോമീറ്റർ തെക്കു പടിഞ്ഞാറായി കാണുന്ന ഈ മലകളിൽ എല്ലാം നിബിഡ വനങ്ങളാണ്. 1988 ൽ ആദ്യം ഇതിന്റെ ദുരദർശനം ലഭിച്ചതായ മുതൽ അവിടെ പോകണമെന്ന് കലശലായ ആഗ്രഹം മനസിൽ തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. ഭാരതീയർക്ക് ഹിമാലയം പോലെയാണ് ഗ്രീക്കുകാർക്ക് ഒളിമ്പസ് പർവതം. പുരാണകൃതികളായ ഓഡീസിയിലും ഇലിയഡിലും മഹാകവിയാക ഹോമർ കഥാപാത്രങ്ങളാക്കിയ ദേവീദേവന്മാരാണ് അവിടെ വസിക്കുന്നത്. 2018 മെയ് മാസത്തിൽ ആ മലയിലേക്കുള്ള ഒരു യാത്രാസംഘത്തിൽ ചേർന്നപ്പോൾ എന്റെ ചിരകാല അഭിലാഷം സാക്ഷാത്കരിക്കായിരുന്നു. പക്ഷേ, എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന വലിയ ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണ കൂടിയായിരുന്നു ആ അധിനിവേശത്തിന്റെ പിറകിൽ എന്ന് ഞാൻ മനസിലാക്കി. ഒളിമ്പസ് മലയും ഒളിമ്പിക്സും തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടെന്നായിരുന്നു തെറ്റിദ്ധാരണ. അതിന് യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ലെന്ന് പോയ വഴിക്ക് ഞങ്ങളുടെ ഗൈഡ് പറഞ്ഞുതന്നു.

പുരാണ പ്രസിദ്ധമാണ് ഒളിമ്പസ് മല. പന്ത്രണ്ട് ദേവന്മാരുടെ അല്ലെങ്കിൽ പന്ത്രണ്ട് ദൈവങ്ങൾ വസിക്കുന്ന ദേവലോകമാണ് ഗ്രീക്കുകാർക്ക് ഈ മല. സൂര്യൻ ദേവനാണ് ദേവഗണങ്ങളുടെ തലവൻ. തെസ്സലോനികുയിൽനിന്ന് എൺപത് കിലോമീറ്റർ തെക്കു പടിഞ്ഞാറായി കാണുന്ന ഈ മലകളിൽ എല്ലാം നിബിഡ വനങ്ങളാണ്.

ഒളിമ്പിക്സ് ആരംഭിച്ച ഒളിമ്പിക് ഗ്രാമം ഒളിമ്പസ് മലയിൽനിന്നും വളരെ വിദൂരമാണ്.

ഈ മലനിരകളിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന കൊടുമുടി ത്രോണോസ് ദിയോസ് അഥവാ മഹാദേവനായ സൂര്യന്റെ സിംഹാസനം

എന്നാണറിയപ്പെടുന്നത്. 9521 അടി ആണ് ഉയരം. ഹിമാലയത്തിലെ കൊടുമുടികളുമായി താരതമ്യം ചെയ്താൽ ഇത് നിസാരമായ ഉയരമാണ്. പക്ഷേ ഗ്രീസിലെ ഏറ്റവും ഉന്നത പർവ്വതമാണിത്.

മല കയറി തുടങ്ങിയപ്പോൾ മനസിലായി, ഏതാണ്ട് ഉഷ്ണമേഖലാ വനങ്ങൾ പോലെ അതി നിബിഡമായ മരങ്ങളും അടിക്കാടുകളും അപൂർവ്വമായ ജൈവസമ്പത്തും നിറഞ്ഞതാണ് ഈ മലനിരകൾ. ഐക്യരാഷ്ട്ര സംഘടന ഇതിനെ ലോക പൈതൃക സമ്പത്തായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവിടെയൊന്നും വിടോ കടകളോ ഒന്നും ഉണ്ടാക്കാൻ അനുവാദമില്ല. എന്നാൽ ആയിരം വർഷങ്ങൾ പഴക്കമുള്ള രണ്ട് സന്യാസാശ്രമങ്ങൾ വനാന്തരത്തിലുണ്ട്. സെയ്ന്റ് ഡയ്നേഷ്യസ്, കനലോൺ എന്നീ ആശ്രമങ്ങൾ യാത്രികർക്ക് അഭയമായി, എല്ലാ യാമങ്ങളിലും പ്രാർത്ഥനാഗാനങ്ങൾ ഉതിർക്കുന്ന ശാന്തിമന്ദിരങ്ങളായി നിലകൊള്ളുന്നു. പർവത നിരയുടെ ഉൾക്കാമ്പിൽ നിന്നും ഉയിർക്കൊള്ളുന്ന ജലധാരകളും നീരുറവകളും സുലഭമാണ്.

സന്യാസിമാരുടെ എണ്ണം കുറവാണ്. എങ്കിലും സന്ദർശകർ അനവധിയാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും വേനൽ - വസന്തകാലങ്ങളിൽ. പക്ഷി നിരീക്ഷകർക്ക് വലിയ നിധിശേഖരമാണവിടം. സാധാരണ ഗതിയിൽ നാം കാണാത്ത നിരവധി പക്ഷികളെയും പറവകളെയും കാണാം. വനത്തിലേക്ക് കയറിയാൽ അതിവശാന്തം. ആത്മാന്വേഷികളായ തീർത്ഥാടകർക്ക് ധ്യാനത്തിനും മനനത്തിനും പറ്റിയ സ്ഥലം. ഉയർന്ന കൊടുമുടികളിലേക്ക് കയറുക ദുഷ്കരമാണ്. പ്രത്യേക പരിശീലനവും സമയവും സന്നാഹങ്ങളും ആവശ്യമാണ്.

ഞങ്ങൾ കൂടുതൽ സമയം ചിലവഴിച്ചത് ആശ്രമത്തിന്റെ ചുറ്റുവട്ടങ്ങളിലാണ്. സന്യാസിമാർ നട്ടുവളർത്തിയ അത്തിമരങ്ങളും മാതളനാരകങ്ങളും സുലഭമാണവിടെ. സെപ്റ്റംബർ-ഒക്ടോബർ മാസങ്ങളിലാണ് അവിടേക്ക് സന്ദർശനമെങ്കിൽ മെഡിറ്ററേനിയൻ പഴങ്ങളുടെ ഉത്സവമായിരിക്കും.

അതിരാവിലെ വസന്തത്തിന്റെ കുളിരിൽ മല കയറിയ ഞങ്ങൾ തിരിച്ചിറങ്ങുമ്പോൾ വനമെല്ലാം അസ്തമയത്തിന്റെ സ്വർണ്ണത്തിളക്കത്തിലായിരുന്നു. ഇങ്ങ് താഴ്വരയിൽ മോട്ടോർ വാഹനങ്ങളും വ്യവസായശാലകളും തിരക്കേറിയ മനുഷ്യജീവിതവും ഏറ്റ് കാണുമ്പോൾ ആഴമേറിയ ഒരു ഗൃഹാതുരത.

പ്രകൃതിയുടെ വന്യമായ സൗന്ദര്യത്തിലേക്കും നിർമ്മലമായ നീരുറവകളുടെ സംഗീതത്തിലേക്കും മടങ്ങിപ്പോകാനാണ് മനസ് മന്ത്രിക്കുന്നത്. എങ്കിലും നമുക്ക് ഇറങ്ങേണ്ടി വരുന്നു. ആരാമങ്ങൾ വിട്ട് ആരവങ്ങളിൽ, ഭൗതികതയുടെ വ്യർത്ഥതകളിൽ നമുക്ക് അലയേണ്ടി വരുന്നു.